

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای اثربخشی و عوارض پروپولیس و شیمی درمانی و شیمی درمانی به تنهایی در درمان نئوآدجوانت سرطان تخمدان

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 18، شماره 146 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نفیسه ثقفی - دانشیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی، مشهد، ایران.

زهره یوسفی - استاد گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی، مشهد، ایران.

فاطمه همایی شانديز - دانشیار گروه رادیوتراپی و انکولوژی، مرکز تحقیقات درمان سرطان های توپیر، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

منور افضل آقائی - رزیدنت گروه زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

معصومه جاودان مهر - استادیار گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: سرطان تخمدان، شایع ترین سرطان دستگاه تناسلی در زنان می باشد که اغلب هنگام تشخیص، در مرحله پیشرفته است. شیمی درمانی نئوآدجوانت در موارد پیشرفته استفاده می شود، اما با عوارض مختلفی همراه است. پروپولیس ماده ای است که توسط زنبور عسل ساخته می شود. مطالعات اخیر اثر درمانی کمکی آن همراه با شیمی درمانی و کاهش عوارض و توکسیسیته شیمی درمانی را نشان می دهد. مطالعه حاضر با هدف مقایسه اثربخشی و عوارض پروپولیس همراه با شیمی درمانی و شیمی درمانی به تنهایی در درمان نئوآدجوانت سرطان تخمدان انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی شده دو سوکور بین سال های ۹۳-۱۳۹۲ بر روی زنان مبتلا به مراحل پیشرفته سرطان اپی تلیال تخمدان و نیازمند شیمی درمانی نئوآدجوانت، در بخش انکولوژی زنان بیمارستان قائم (عج) و امید دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شد. افراد به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. در کنار شیمی درمانی معمول، به یک گروه قرص پروپولیس و به یک گروه دارونما تجویز شد. دو گروه از نظر کاهش حجم تومور و میزان تومور مارکر CA۱۲۵ و میزان تهوع، استفراغ، سیتوپنی، اختلال کبدی و امکان انجام جراحی سیتورداکتیو اپتیمال پس از درمان مقایسه شدند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۳) و آزمون های من ویتنی، کروسکال والیس، ویلکاکسون و تست دقیق فیشر انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: در هر دو گروه کاهش حجم تومور و میزان تومور مارکر CA۱۲۵ کاهش مشخصی داشت، هرچند به ترتیب تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد ($p=۰/۰۱۹$). دو گروه از نظر میزان لکوپنی و تهوع و استفراغ تفاوت معنی داری نداشتند ($p=۰/۰۴۲$). اختلال کبدی در هیچ یک از بیماران وجود نداشت. در گروه پروپولیس تمام افراد جراحی سیتورداکتیو اپتیمال شدند، اما در گروه دارونما در ۲ نفر (۲۵٪) جراحی سیتورداکتیو اپتیمال قابل انجام نبود. نتیجه گیری: تجویز پروپولیس در کنار شیمی درمانی بدون داشتن تاثیر سوء، اثربخشی شیمی درمانی معمول را بهبود می بخشد.

کلمات کلیدی:

پروپولیس، سرطان اپی تلیال تخمدان، شیمی درمانی نئوآدجوانت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1728254>

